

Hayatın Kiblesi

— isa-inan · 08 Şubat 2011

// zaman içimize sızacak bir çatlak bulur mutlaka //

Hasreti isa

herkes kabuğuna çekilmiş
kendini peşkeş çekiyor hayata
bu bir aşk bestesi değil
son arya
siz de hazır olun
alkışlamaya

hayatın kiblesi insan
hiç kimsenin aslına dönmeye yüzü yok
gerisi feryat
gerisi figan

kalbim benim
ölümsüz mezarım
yalnız sana sığınırım

kalemin ucundaki kan
kime hayat veriyorsa
aşk ordadır

tövbelerden döndü dilim
dinim küfürlerden
boynum iplerden döndü
bir sen dönmedin
gittiğin yerden

yokluğunda
daha çok kanatları kırılınsın diye mi koyuyorsun
çocukların önüne kuşları

canımın ayakucuna düştü soluğun

kimi seversen sev
unutmaya mahkumsun

iplerini neden bu kadar kısa yaparlar uçurtmaların
bulutların peşine takılıp gitmeliydi gözlerim
küle dönen bir takvim yaprağından falına bakacaktı anam
de bana
adı kötüye çıkmış buluşma
sancıları hep sol yanında mı büyür kadınların

hamileyken s/atılmış kızların sokak arası solumalarında
gölgeler de yoruldu günahlarla yaslanmaktan
ölümle öpüşmeyi bir marifet sandım
teri dağılan satır arası boşluklardan düştü zaman
gel yeniden kaçır beni dağlarına
sesinle vur
hangi ihanet döndürebilir ki beni yolumdan

oysa bir ıslıkla açılırdı kapıları şehirlerin
aşk yüreğe sürtünüp geçen bir mermiydi
çekip gitme zamanlarından geldim sana
vazgeçmenin kaybetmek olduğunu öğrenecek yaşı çoktan geçtim
ezber bilmez çocukların düşlerinden kazıdım ömrümü
kaç kez içimde s/ayıkladım da seni ölmedim

oysa bütün yalanlar anılardan doğardı
önce yüreğinde başlardı kanama
hepsi bir yağmur damlasından gebe kalmıştı
bütün kadınları kurşuna diziyorum cami avlusunda

hasret bir cinayet sebebi değildir
sen bulutları ört üstüme
ki bulutlar gözlerindir

uçardım düşten bozma rüyaların içinde
ölüm zaten çalاکalem yazılan bir roman
son sayfası hep
üstümüze kapanan

kendi çağında bile kelimeler yetmiyorsa düşlerini kurmaya
doğacak çocukların umutlarından çalışıyorsun ey şair
unutma ki sen de hırsızısın

hayatın kiblesi aşksa
kimseden
hiçbir şey istememeyi öğretti hayat
bu tanrı da olsa

İsa İnan

iki şubat iki bin on bir / gözlerin gurbetimidir...

şiiime sesiyle can veren Yalnızlık Abidesi'ne çok tesekkür ederim